

ŽUPNIJSKO PISMO

ŽUPNIJE MARIJA SNEŽNA SVETINA

Od 29. januarja do 5. marca 2023

MARIJA, KRALJICA ANGELOV
OLTAR SV: ANDREJ, SALZBURG

OZNANILO

-2-

<p>NEDELJA, 29. JANUAR 4. NEDELJA MED LETOM SV. KONSTANCIJ, škof SV. VALERIJ, škof Lektor: Nina in Alja Videc</p>	<p>10.30 : Za Frančiško in Ivana Kolar in za-sorodnike KolarTeršek; Za Andrejo Oprčkal in za Martino Blazinšek;</p>
<p>SREDA, 1. FEBRUAR SV. BRIGITA IRSKA, opatinja SV. VINDIJANAS; puschavnica SV. SEVER, škof</p>	<p>9.00: Za Olgo Lovrenčak</p>
<p>ČETRTEK, 2. FEBRUAR JEZUSOVO DAROVANJE SVEČNICA SV. SIMEON IN ANA, preroka SV. TEOFAN, mučenec</p>	<p>10.30: Za Rozalijo Vrbovšek</p>
<p>NEDELJA, 5. FEBRUAR 5. NEDELJA MED LETOM SV. AGATA, devica, mučenka SV. INGENUIN (GENO), škof L: Betka Vrbovšek - Miha B rečko</p>	<p>10.30: V dober namen Za zdravje moje sestre Rezike;</p>
<p>SREDA, 8 FEBRUAR SV. HIERONIM EMILIJANI, re3dovni ustanovitelj SV. JOŽEFINA, suznja PREŠERNOV DAN</p>	<p>9.00: Za Rozalijo in Leopolda Vrbovšek</p>
<p>NEDELJA, 12. FEBRUAR 6. NEDEKJA MED LETOM SV. HUMBELINA, redovnica</p>	<p>10.30: Za Rozalijo Vrbovšek; Za Jožefo Pajk Lekt: Lidija in Gregor Vrbovšek</p>

-3-

<p>SREDA, 15. FEBRU SV. KLAVDIJ, redovnik SV. GEORGIJA (JURKA)ca SV. SIGEFRID, škof</p>	<p>9.00: Za Rozalijo Vrbovšek; Za Jožefo Pajk;</p>
<p>NEDELJA, 19. FEBRUAR 7. NEDELJA MED LETOM SV. KONRAD IZ PIACENCE, spokornik SV. ALVAREZ, redovnik Lektor: Alja in Nina Videc</p>	<p>10.30: Za starše Mlakar iz Svetlega Dola in za pokojne sorodnike; Za Rozalijo in Leopolda Vrbovšek;</p>
<p>SREDA, 22. FEBRUAR PEPEL NICA STROGI POST BLAGOSLOV PEPELA IN PEPELJENJE SEDEŽ APOSTOLA PETRA SV. MARJETA KORTONSKA spokornica</p>	<p>10.30: Za Pavla Jelenc, obletnica Za Rozalijo in Leopolda Vrbovšek</p>
<p>NEDELJA, 26. FEBRUAR 1. POSTNA NEDELJA SV. ALEKSANDER (BRANKO), škof SV. PORFIRIJ, puščavnik, škof Lektor: Betka Vrbovšek in Miha Brečko</p>	<p>10.30: Za starše in sorodnike za Franca Bukovšek in za Toneta Feldin; Kristo in za župljane</p>
<p>SREDA, 1. MAREC SV. ALBIN (ZORKO), škof SV. EVDOZIJA, mučenka</p>	<p>9.00: Za Jožefo Pajk</p>

NEDELJA, 5. MAREC
2. POSTNA NEDELJA
SV. HADRIJAN (JORDAN)
 mučenec
SV. OLIVIJA (LIVIJA), mučenka
 Lektor: Lidija in Gregor
 Vrbovšek

1030: Za Franca Jelenc in za družino Tisel;
 Za Rozalijo Vrbovšek
 Za Kristo in za župljane;

Poznati pastirja

Po slovesni večerji je neki hollywoodski igralec razveseljeval goste s čudovitim branjem Shakespeareja. Potem ga je starejši duhovnik ozirno vprašal, če zna 23. psalm. Igralec je odgovoril: »Seveda ga poznam. Toda zrecitiral vam ga bom pod enim pogojem: Ko ga bom jaz zrecitiral, ga boste vi morali še enkrat.«

Duhovniku je bilo nekoliko nerodno, a je pristal. Igralec je čudovito recitiral: »Gospod je moj pastir, nič mi ne manjka...« Ko je končal, so gostje navdušeno zaploskali. Sedaj je bil na vrsti duhovnik. Vstal je in začel izgovarjati iste besede, a takrat ni sledil aplavz, ampak popolna tišina in nekaterim so se orosile oči.

Čez nekaj trenutkov je igralec prekinil tišino: »Dame in gospodje,« je dejal. »Najbrž ste vsi spoznali, kaj se je zgodilo pri recitiranju: jaz poznam besedilo psalma, duhovnik pa pozna Pastirjal«

Iz našega življenja, iz naših besed se pozna, ali poznamo samo besedilo Svetega pisma ali poznamo tudi Boga.

BESEDE

*Beseda je lahko:
 most, ki združuje,
 ključ, ki odpira,
 balzam, ki blaži,
 luč v temi,
 mavrica uparja,
 pozornost, ki umirja,
 roka, ki pomaga vstati.*

*Beseda pa je lahko tudi:
 zid, ki ločuje,
 ključ, ki zaklepa,
 kis, ki razjeda kakor strup,
 veter, ki gasi plamene,
 klofuta, ki ponižuje,
 kamen, ki ubija.*

*Nauči nas, Gospod,
 da bomo razumeli nekoristnost naših besed
 in veliko potrebo po tvoji besedi.*

*Kajti samo ta je:
 drevo, ki na vsaki veji rodi dober sad,
 skala, izpod katere vedno izvira voda,
 luč, ki vodi naše korake,
 telo, ki rojeva vero,
 hrana, ki nas krepi na poti.*

*In končno mi daj razumeti pomen tega,
 kar si nekoč dejal množici:
 »Blagor tistim, ki mojo besedo poslušajo
 in jo izpolnjujejo.«*

Pripovedovalec nove resnice

Ameriška raziskovalna odprava je grenlandskega Eskima za nagrado za njegovo požrtvovalno delo odpeljala v New York na kratek obisk. Poln vtisov se je vrnil v domačo vas. Ljudem je pripovedoval o tem, kar je videl. Pripovedoval je o hišah, ki so se hitro premikale (avti), in o ljudeh, ki živijo v teh premikajočih se hišah. Pripovedoval je o velikih mostovih in umetnih lučeh ter o drugih čudih velikega mesta.

Vaščani so ga neverjetno gledali, ko jim je pripovedoval o vtisih, ter ga po pripovedovanju hitro zapustili. Nihče v vasi ni verjel temu, o čemer je pripovedoval. Ko je umrl, so na njegov nagrobnik vklesali napis: »Lažnivec« in pozabili na njegovo pravo ime.

Ko je prišel na Aljasko drugi raziskovalec, ga je na potovanjih spremljal eskim z imenom Mitek, doma iz iste vasi. Mitek je z raziskovalcem bil tudi v New Yorku, kjer je prvič v življenju videl stvari, ki so ga izredno prevzele. Ko se je vrnil v domačo vas, je spoznal tragedijo »lažnivca« in sklenil, da bo tako moder, da ne bo povedal resnice. Raje je pripovedoval zgodbe, katerim so vaščani bili pripravljeni verjeti.

Govoril jim je, kako sta z raziskovalcem vzdrževala kajak na bregu velike reke in kako sta veslala lovit rance in gosi ter kako obilni so bili tjunji.

V očeh vaščanov je Mitek ostal pošten mož. Zelo so ga spoštovali.

Nekoč sem pri verouku mladim govoril o lepoti zakona in o pomembnosti zakonske zvestobe ter spoštovanju med zakoncema. Govoril sem o toplini urejene družine. Začuden sem kmalu ugotovil, da mi nekateri niso verjeli. »Ni mogoče,« so ugovarjali. »Kje pa so danes še ljubeči zakoni in urejene družine!« Ko sem se pozneje pozanimal, sem ugotovil, da so mnogi izhajali iz razbitih družin, da so imeli samo enega od staršev... Zaznamovala jih je bolečina in bili so ranjeni. Nekateri današnji ljudje ne morejo verjeti, da je še mogoč urejen zakon, čistost do poroke, toplina družine... Če pride kdo k njim in jim pove, da je to videl ali celo izkusil, mu ne morejo verjeti in ga označijo kot človeka, ki mu nekaj manjka, kije za časom. Za pametne pa imajo tiste ljudi, ki govorijo in pišejo, kako je družinska sreča stvar preteklosti.

Kje si, Gospod

Župnik nekega mesta se je povzpел na vrh šilastega zvonika, da bi bil bliže Bogu. Župljanom je želel posredovati božjo besedo, kakor je nekoč Mojzes posredoval božje zapovedi. Potem je nekega dne res slišal, da mu je Bog spregovoril.

Duhovnik je na ves glas zavpil: »Kje si, Gospod. Ne slišim razločno tvojega glasu.«

In Bog je odgovoril: »Jaz sem tu, sredi svojega ljudstva. In kje si ti?«

Bog je med ljudmi. Poslušaj njihove prošnje in vidi njihovo stisko. Saj je ob prvem srečanju rekel Mojzesu: »Dobro sem videl stisko svojega ljudstva, ... da, poznam njegove bolečine. In zdaj pojdi ...« (Mz 3, 7;10). V molitvi nas Bog vodi k ljudem.

Jezusov in Judov obraz

Ko je slavni slikar Leonardo da Vinci živel v Milanu, je slikal Zadnjo večerjo. Preden je začel slikati dvanajst apostolov, je moral najti dvanajst ljudi, ki mu bodo služili kot model. Vsak je moral imeti takšen obraz, ki bi izražal Leonardovo videnje apostola, katerega je želel upodobiti. Slikarju ni bilo lahko najti ustrezne obraze. Neke nedelje je med mašo na koru zagledal mladega moža, ki je ustrezal njegovi zamisli o Jezusu. Na obrazu je slikar prepoznal poteze ljubezni, dobrote, skrbi, nedolžnosti, sočutja. Z mladim možem Pietrom Bandiellijem se je dogovoril, da mu bo služil kot model za Kristusa.

Leta so minevala, a slika Zadnje večerje še ni bila dokončana. Slikar ni mogel najti obraza, ki bi predstavljal izdajalca Juda. Iskal je človeka, čigar obraz bi imel poteze obupanosti, hudobije, požrešnosti in greha. Deset let po tistem, ko je začel slikati, je našel v zaporu moža, katerega obraz je imel vse lastnosti Juda. Uprava je zaporniku dovolila, da je požiral slikarju.

Dneve in dneve je Leonardo vztrajno delal. Med delom je opazil, da se je zapornik začel spreminjati. Njegov obraz je postajal napet, podplute oči so postajale polne groze. Nekega dne je Leonardo začutil tako močno moževo nelagodje, da je nehal slikati in ga vprašal: »Kaj te tako muči?«

Mož je skrnil obraz v dlani in začel ihteti. Čez dolgo časa je dvignil glavo in vprašal: »Ali se me ne spominjaš? Pred leti sem bil tvoj model za Jezusa?«